

EUCARISTIA D'INICI DE LA SEGONA VISITA PASTORAL A L'ARXIPRESTAT DE GUILLERIES-CONGOST

Homilia pronunciada a l'altar de Sant Bernat Calbó de la catedral basílica de Sant Pere de Vic, el dia 11 d'octubre de 2012

El Senyor em concedeix salut per a poder seguir el ritme proposat de visitar cada curs pastoral dos arxiprestats de la nostra diòcesi. Ara és el torn de la segona visita pastoral a l'arxiprestat de Guilleries- Congost. Per al bisbe diocesà és certament un moment de gràcia el fet de poder estar amb les comunitats parroquials i les comunitats religioses en el moment de la visitat pastoral. Tota comunitat, petita o gran, rep la visita del qui és el Pastor de tota l'Església de Vic amb motiu de la visita pastoral.

La visita pastoral és un moment de gràcia, tant per a les comunitats, com per al mateix bisbe diocesà, i per això cal iniciar la visita a l'arxiprestat amb la pregària, demanant el dons de l'Esperit Sant per a poder viure aquest moment de gràcia amb disponibilitat a la voluntat de Déu. Aquesta eucaristia prop del sepulcre de sant Bernat Calbó és de petició del do de l'Esperit per a aquesta visita pastoral. El mateix Jesús avui en l'evangeli ens ha donat la certesa de l'eficàcia de la pregària: *Penseu, doncs, que si vosaltres, que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui l'hi demanen.* Amb aquesta certesa que dóna la fe preguem demanant la gràcia del Pare del Cel, el do de l'Esperit Sant.

Avui el Sant Pare, prop del sepulcre de sant Pere a Roma, iniciarà per a tota l'Església l'Any de la Fe, en el cinquantè aniversari del Concili Vaticà II. Ja des del primers instants ens unim a la celebració d'aquest any de gràcia que el Senyor ens concedeix per a enfortir la nostra fe i per a ser millor testimonis de la fe enmig del nostre món.

El Concili Vaticà II és un esdeveniment de gràcia per a tota l'Església, tant en la seva celebració, com pels dons que aporta a l'Església. El beat Joan Pau II, papa, ens deia a l'inici del tercer mil·lenni: «Amb el Concili se'ns ha obert una brúixola segura per a orientar-nos en el camí del segle que comença». I el papa Benet XVI ens ha dit: «Si el llegim i acollim guiats per una hermenèutica correcta, pot ser i esdevenir cada cop més una gran força per a la renovació sempre necessària de l'Església.»

I aquesta és la gràcia de tot concili: la renovació sempre necessària de l'Església. L'objectiu de tot concili en l'Església és el de créixer en la fe, l'esperança i la caritat. L'Església és santa, però sempre amb necessitat de reforma pels pecats dels qui la formem. Recentment ha dit Benet XVI: « L'única insídia que Església pot i deu témer és el pecat dels seus membres.» En aquest Any de la fe, tenint al davant els documents del Concili Vaticà II, que hem de llegir i rellegir, hem de créixer en la santedat pròpia de fills de Déu. És aquesta santedat, aquesta vida de fe, esperança i caritat, la que farà possible la transformació de les nostres famílies i comunitats. No pensem que són les estructures externes les que canvien els nostres cors; sinó que són els cors transformats pel trobament amb Crist els qui transformen les estructures.

Sant Pau diu als cristians de Galàcia unes paraules fortes: *Galates insensats!* I els ho diu perquè tot i haver tingut l'experiència del trobament amb Crist, i Crist crucificat, han abandonat la força de la humilitat de la creu per altres realitats aparentment de més saviesa i de més força. En altres paraules, han deixat de posar la seva confiança en la gràcia, en l'amor gratuït i misericordiós de Déu, per confiar en les seves obres, la seva capacitat, la seva intel·ligència, els seus projectes ... Aquí rau la veritable «reforma» de l'Església, de les persones i institucions que formem l'Església pelegrina per aquest món; tots nosaltres hem de posar la confiança en la fe en Jesucrist. L'únic

salvador de la humanitat és Jesús. L'únic salvador de cada un de nosaltres i en cada instant de la nostra vida és Jesús. Ell, i solament ell, és el qui ens dóna a cada instant de la nostra vida la força per a poder estimar i per a poder donar testimoni de Jesús.

Sant Pau pot corregir amb força aquella comunitat de Galàcia, perquè sap que el Senyor no abandona mai la seva Església i sempre en cada moment ens dóna el que ens convé per a poder escoltar la veu del Senyor i complir la seva voluntat. La paraula de l'aliança de Déu amb la humanitat en Crist, per mitjà de l'Església, no podrà mai ser destruïda. A cada tombant de la història ens dóna el Senyor els dons, com ho és el Concili Vaticà II, per a poder retornar contínuament a la fidelitat a ell.

Permeteu-me que faci ressonar algunes paraules del segon Concili Vaticà adients a la visita pastoral per tal de poder-li donar millor sentit: «El Sant Concili ensenya que, per institució divina, els bisbes varen succeir en els llocs dels Apòstols, com a pastors de l'Església, i així, qui els escolta, escolta Crist, i qui els menysprea, menysprea Crist i aquell qui envià Crist» (*Lumen Gentium*,20). «Cada un dels bisbes és principi i fonament visible d'unitat en les respectives Esglésies particulars, formades a imatge de l'Església universal, en les quals i a base de les quals existeix l'Església catòlica, una i única» (ibídem, 23). «Els bisbes governen les Esglésies particulars a ells confiades com a vicaris i legats de Crist, amb consells, exhortacions, exemples, però també amb autoritat i potestat sagrada, de la qual, però, només se serveixen a edificar llur ramat en veritat i santedat, tenint ben present que el més gran s'ha de fer com el més petit i el capdavanter com el servidor (cf. Lc 24,26-27)... El bisbe, enviat pel Pare, a governar la seva família, ha de tenir davant els ulls l'exemple del bon Pastor, que no vingué a fer-se servir, sinó a servir (cf. Mt 20,28; Mc 10,45) i a donar la seva vida per les ovelles(cf. Jn 10,11)» (ibídem, 27).

Pregueu, germans i germanes, en aquesta missa pel qui és el vostre bisbe, «triat entre els homes i assetjat de feblesa», perquè en aquesta segona visita pastoral a l'arxiprestat de Guillerics-Congost, sigui, per la gràcia de l'Esperit Sant, transparència de Crist Bon Pastor, amb la paraula predicada, la celebració dels misteris cristians i la caritat envers tots, de manera especial amb els malalts i els pobres. Pregueu també per tots els qui formen les comunitats de l'arxiprestat que sóc a punt de visitar, perquè l'Esperit Sant obri el cor de tots a la Paraula sempre nova de Déu i a la conversió a més fidelitat com a fruit de la fe. Que el Senyor susciti en tots nosaltres els missatgers de la Bona Nova que la nostra societat i la nostra Església necessiten. Ens encomanem a la intercessió de santa Maria, Mare de l'Església i de sant Bernat Calbó, bisbe sant de la nostra diòcesi. Amén.